

jeg ikke ser noget ondt deri. Jeg har et andet Ærinde, og det er fra de Folk, der sejlede Rigsdagsmændene derp. Der er nemlig nogle af Folkene paa „Atlanta“, der ikke have faaet de dem tilkommende Dagpenge. Nogle af Folkene have faaet Dagpenge, andre ikke, og fra disse er der den 29. Januar, altsaa nu for $\frac{3}{4}$ Aar siden, sendt et Andragende til Ministeriet. Dette maa sagtens ligge fast et eller andet Sted, jeg ved ikke hvor, men der kan jo være saa mange Kroge deroppe. Andragerne have i alt Fald ikke faaet noget Svar. De gaa naturligvis ud fra, at Andragendet bliver imødekommet, da disse Dagpenge altid ellers ere blevne betalte, og de andre Folk have faaet dem. Man forstaaer kun ikke, hvorfor Ministeriet ikke svarer, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Marineminister, at han vil give et Svar paa dette Andragende.

Jeg har et Par Gange i mine Bemærkninger nævnt en Embedsmand paa Orlogsværftet, nemlig Regnskabschefen. I min Egenskab af Repræsentant for Københavns 8de Valgkreds, hvortil Nyboders Befolkning jo hører, har jeg adskillige Gange faaet fat i Fremstillinger, som denne Embedsmand har sendt her til Folketinget, angaaende Forhold paa Værftet. Det er gerne sket, naar Ministeriet eller et Folketingsudvalg har spurgt om, hvorledes Fortjenesten var for Folkene derude. Der er da i Regelen kommet en Fremstilling saa rosenfarvet, saa vi maatte tro, at Holmens Arbejdere havde det som smaa Aal i Mudder. Jeg har gentagne Gange paavist, at disse Fremstillinger vare urigtige, at de var overdrevne, at de angivne Indtægter ved Over- og Akkordarbejder var for høje, at Pensionsangivelserne var for høje; kort sagt, hvor det drejede sig for ham om at vise, at Arbejdernes Fortjeneste var stor, der brugte han de høje Tal, højere, end han havde Ret til, og fremstillede det hele i Arbejdernes Disfavour, naar disse androg om Lønforhøjelse. Det er selvfølgelig altid smukt og godt, at en Embedsmand er ivrig i Tjenesten og værger Statskassen mod de Stormløb, der kunne rettes derimod, og navnlig, at han i det daglige Liv passer paa. Men det kan ogsaa overdrives, og jeg har en lumske Mistanke om, at det ikke alene er for Korrekthedens Skyld, at Regnskabschefen er saa nidkær, men at det skyldes et stille, glødende Overklassehad hos denne Mand til Arbejderne, at det er en Tilfredsstillelse for ham, naar han kan hindre, at deres Forhold forbedres, og at det sam-

tidig vistnok skyldes en personlig Egenskab, der giver sig Udslag i en ligefrem Nærighed, naar det drejer sig om Anskaffelser, og ved Behandlingen af Marinens økonomiske Forhold. Som jeg har paavist her i Aften og ogsaa tidligere, filer og filer han, hvor han mener at kunne file en Smule.

Der er en Historie om en Kødhakke-maskine, som en Underofficersmesse en Gang fik med paa Skibet. Den led Overlast, og saa maatte Underofficererne erstatte den. Det var maaske naturligt. Men den samme Kødhakke-maskine gik atter ud til andre Underofficersmesser med den samme Skavank, som den kom ind med, og ufejlbarlig maatte de paagældende Underofficerer, hver Gang Maskinen kom tilbage med sin Skavank, erstatte den Skade, den havde lidt. Det blev endelig paavist, at det var uretfærdigt at lade Underofficererne undgælde for den Overlast, Maskinen havde lidt andre Steder. Dette Eksempel viser tilstrækkeligt, synes jeg, hvorledes der fares frem. Det synes at gælde for denne Mand om at bidrage sit til — og det er ikke saa lidt, han kan bidrage dertil — at gøre Underklassernes Kaar saa daarlige som vel muligt, men overfor os og Ministeriet at fremstille dem saa glimrende som vel muligt. Det er akkurat det samme, man har fundet i Motiverne til Loven om Sotillæg, og det skulde ikke undre mig, om disse stamme fra den samme Kilde.

Underofficerer og Mandskab paa Marinens Skibe — Officererne vel ogsaa — klage alle over Anskaffelserne. Margarinen skal jeg ikke nu tale om, skønt jeg havde Lyst dertil; den er vel nok saa god, som den altid har været, ogsaa før den Mand kom derud, og det kan vel neppe hjælpe, at man lægger et godt Ord ind for det gode danske Smør; men det er næsten en Skandale, at man vedblivende skal hæfte Margarinenavnet paa det Ministerium, der har med Flaadens Skibe at gøre. Men der siges, at Olien, som man smører med, er bleven daarligere. At det er Fabrikatet i det hele, tør jeg ikke paastaa, thi de Folk, der have Begreb om dette, sige i alt Fald, at Olien er bedre andre Steder. Kaffen, som de faa, skal være noget af det gyseligste. Ikke fordi der ikke kan faas god Kaffe, men der kan selvfølgelig købes daarlig Kaffe. Hvorfor skulle dog de Folk, som ellers ikke leve saa overmaade bon, ikke have en ordentlig Kop Kaffe, naar de ere ude at pløje Bølgen blaa og bære Danmarks Navn videnom?